

Dimineață

Ina M.

Lumina zilei ce se naște
Din rece-albastru de planete
Învăluie-n îmbrățișare
Un fir de iarbă, creangă, floare.

La poarta pleoapei bate tandru
Al razei mame-un copilandru
Ce cu sfială se proptește
De-un vis desprins ca din poveste.

Deschid poarta și-un scârțâit
De creier ce-i nedumerit
De spațiul zilei ce se-arată
Se-agață de a zilei soartă.

Fereastra camerei pătrunde
În gândul rătăcit niciunde
Și-îi dă direcția trezirii
Către tărâmul revenirii.

E dimineața zilei care
Devine semnul de-ntrebare
Pentru gând, suflet, rațiune
Ce în deșert se-ntind în dune
Căci nu știu încă ce să scrie
În cartea vieții... Bucurie!